

лѣзо-то е по добро и отъ злато-то; съ него може да се побѣди всичко.

Въ първий долапъ на страна-та забелѣзва ся сабля-та, на земеразорителя *Тамерлана* или както казватъ Турци-те — *Тимурленгъ*. Сабля-та на источни-те „бичъ Божій“ кой-то распрѣства побѣдонаучени-те Іаничари и затвори въ кафесъ Султанъ Баязита; той е за Турци-те отъ голѣма важность. Дрѣжка-та на Тамерланова-та сабля, види ся да е Индійска направа и ся отличава отъ други-те. Тѣй сѣщо и пламенна-та сабля на *Якудъ Хавари* ся намерва въ тази сбирщина съ нѣкои още други острене-та, кои-то хвалятъ и славятъ, че могли да режатъ желѣзо-то, като пресно масло.

Въ вторій единъ долапъ има разни пушки и пищови, кои-то сѣ обсиани съ скѣпоцѣнни камѣни и свидетелствуватъ достоинство-то на отомански-те майстори. Друго нищо не е напръднало у Турско, освенъ тойзи клонъ индустрия и то ето причина-та въ корана: „кой-то най добръ умѣй да работи желѣзо-то, той ще управлява свѣта“.

Въ трети долапъ сѣ представени стрѣли-те, кои-то били обично-то оръжие на Османли-те, та и до днесъ, за да си оягчатъ рѣде-те, упражняватъ ся въ обтѣгане на стрѣла-та. Въ сѣщия долапъ има въорѣжение за конь, кое-то не бѣше толкова расшано, както ся покрива коня, зашто-то нѣмаше и место. Такива подобни облека за коне, употрѣбляватъ и сега Султани-те на Байрама, и на други царски празници.

Петия долапъ сѣдържаше разни сѣждове, сахати, мастилници и други. Наргіелета-та, два-та чибукъ и двѣ-те богато украсени съ диаманти тави сѣ работа отъ ново време. Още отъ по голѣма важность сѣ ибрици-те, кои-то служатъ кога да ся иде у джамия, за миение. Тѣй сѣщо имаше пахари, чаши, ваази голѣми, изработени най-добрѣ отъ кристалъ и накачени твърдѣ искусно съ диаманти. Последни-те, може да сѣ обожавали, както казахми по горе, зашто-то биле пращани отъ Римски-те, Нѣмски-те царе на Цариградъ, кѣто даръ.

Всички-те тѣзи прѣдмети, — едни да показватъ национални-те обичаи, други да засвидетелствуватъ завоевания-та — сѣ отъ историческо значение. Г-нъ Мурадъ Ефенди, при описвание-то на това сѣкровище, свършва съ тѣзи думи: „Какви мисли отъ години възбужда „поглѣда му!“ Желѣзни-те врата на тойзи кіошкъ грѣмятъ; драгоцѣнности и оръжия, заключва обикновенна тѣмнива. Отказано ни е, да дадемъ ухо да ги попочуваме малко, а ако да смѣехме, то пакъ ще ся завардимъ да извѣстимъ, какво си тѣ скришно шюшнатъ.“

Египетско-то Здание.

Наистина, до кога-то ся мисляше, че въ Египетъ всичко е вече опаднало, тука изведнажъ забелѣзва челоуѣкъ нова въз-